

[Jørgen Jensen.]

forslaget, hvis det blev gennemført, ville øge bankernes magt økonomisk og dermed også deres indflydelse. Derimod er jeg enig i, at det vil presse lønmodtagerne til oprettelse af lønkonti, og det er vi ikke interesseret i. Jeg kan også tilslutte mig det, som ministeren fremførte, at det ikke vil medføre en billig administration. Tværtimod vil det øge bureaukratiet, og derfor går vi imod forslaget.

Jes Schmidt (CD):

Vi skal ikke klandre venstre, fordi de er kommet med dette forslag. Vi forstår de gode hensigter bag ved det, men vi mener, der hører mere klare og indlysende argumenter til, for at vi kan tiltræde dette forslag.

Vi må i denne forbindelse henvise til det forslag, som CD har fremsat om moms-godtgørelse, for der trænges jo hårdt til en aflastning af de ganske små håndværksmestre, og her mener vi, at den vej, vi har foreslået, er den fornuftigste. Men det skal da ikke skorte på velvilje til at se på de argumenter, som kan fremføres yderligere.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Jens Foged*) (V):

Det er forholdsvis sjældent, at man har hørt sådan en energiudfoldelse imod et forslag, og en energi af den art tyder gerne på, at modstanderne går med en lidt halvdårlig samvittighed over, at det vist egentlig godt kan lade sig gøre, men vi vil bare ikke være med til det.

Sagen er nemlig den, at i hver eneste lille flække i dette land findes der efterhånden et eller to pengeinstitutter; til disse pengeinstitutter kunne enhver arbejdsgiver udstede en check, og så kunne arbejderen gå hen i pengeinstituttet og sige: værsgo, jeg fik den her lønseddel, vil De på mit trækkort — for det kan ligge i sådan et pengeinstitut — se, hvad De skal tage i skat. Sedlen beholder man derhenne i pengeinstituttet, og lønmodtageren får de kontante penge. Og så ved man på dato og på minut, hvad vedkommende borger har indbetalt i skat, og hvad vedkommende borger i øvrigt også har i løn, sådan at der er den kontrol med den enkelte A-skatteyder, som skatteministeren var så ivrig efter at få gennemført før jul, men nu er det åbenbart ikke så alvorligt

ment mere, det med at kigge i banker og i sparekasser. Nu var der kontrol med det, men så vil ministeren pludselig ikke være med.

For øvrigt er det, vi beder om, ikke noget ganske konkret og færdigt. Vi beder ministeren om at foretage nogle nye undersøgelser. Det er dog utroligt, at en minister end ikke vil foretage nogle undersøgelser. Nu siger ministeren nok, at de er foretaget. Ja men resultaterne er da ikke præsenteret for os andre, og før de bliver præsenteret for os andre, kan ministeren da ikke fortænke os i, at vi beder om at få disse undersøgelser, de allersneste undersøgelser vil jeg helst have.

Efter at banker og sparekasser over for mig og over for mange andre har givet udtryk for, at efter at de nye edb-systemer efterhånden er ved at være indarbejdet, er mulighederne til stede, da kan vi godt foretage disse ting. Det kan da gerne være, at man ikke kunne for ét år siden, at man ikke kunne for to år siden, men derfor kan man nok nu. I det hele taget er det jo sådan, at pengeinstitutterne har et system, der fungerer for ca. halvdelen af arbejdsgiverne allerede på frivillig basis, og det vil derfor være rimeligt, at den sidste halvdel også kom med.

Vi kan naturligvis nøjes med fra vor side at opfordre til for i videst mulig udstrækning at blive fri for en arbejdsbyrde, som i nogen grad måske den mindre arbejdsgiver har, at han får en aftale med sit lokale pengeinstitut om, at hver gang der er en lønudbetaling, er det pr. check over dette pengeinstitut, og så er det pengeinstituttet, der holder styr på tingene. Naturligvis kan det hele vel laves frivilligt, og når jeg siger det, må hr. Glistrup vel være tilfreds, for så har det ikke noget med socialisering at gøre, så har det at gøre med, at den enkelte borger finder en praktisk ordning på sine pengeforhold, og så skal vi ikke til at takke hverken det ene eller det andet parti for medvirken til det.

Men det er alle de folk, der er forelsket i kildeskattesystemet, der her har udtalt sig. Det, man egentlig skulle, hvis det var helt korrekt, var at sige, at vi skulle tilbage til det gamle system, vi havde før kildeskatten, med en selvangivelse, som enhver kunne forstå, og med en skattebetaling, som enhver vidste hvad var, i stedet for det, vi